

El Solé

Sant Julià de Cerdanyola

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Devesa de la Pomera
Emplaçament Carretera al Santuari de Falgars

Coordenades:

Latitud: 42.22165
Longitud: 1.89807
UTM Est (X): 409058
UTM Nord (Y): 4674974

Classificació

Número de fitxa 08903 - 172
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002500400DG07F0001JR
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía. OPC
Data de registre de la fitxa: dv., 15/11/2019 - 01:00

Descripció

Edifici de planta rectangular amb planta baixa, dos pisos i golfes sota teulada a doble vessant amb carener perpendicular a la façana principal que s'obre a SE. Els murs són de pedra i es troben arrebossats, les obertures tenen ampits ceràmics. S'observa que l'edifici més antic només seria de planta baixa i un pis,

marcat per les cantoneres dels murs que són de pedra, mentre que l'ampliació del segon pis i les golfes tenen cantoneres ceràmiques. Possiblement aquesta ampliació es fes el 1962, tal i com consta a una inscripció sobre la porta principal: C.P.J.F ANY 1962 C. PURTELL. La porta és allindada i, igual que les finestres, no presenta elements d'interès. Al costat i davant de la casa s'aixequen una pallissa i una cort pels animals, que tanquen una antiga era actualment cimentada. La que es troba al costat de la casa és un edifici de planta, pis i golfes cobert amb teulada a doble vessant amb carener perpendicular a la façana principal que s'obre a SO. A la façana, la planta baixa té una única obertura que forma un arc de mig punt, al pis hi ha una finestra alta que s'utilitzava per pujar la palla que es guardava al pis, i a les golfes hi ha una finestra. Al centre de l'edifici hi ha un pilar que suporta l'entramat de bigues del paviment del pis. La planta baixa s'utilitza com a estables de bestiar i el pis per guardar palla. El segon edifici es troba davant de la casa i al costat de l'anterior, de planta rectangular cobert amb teulada a doble vessant; a la planta baixa hi havia una antiga cort pel porc i al pis hi ha dos espais de pallissa amb els tancaments de bigues de fusta característic de les pallisses de l'alt Berguedà.

Observacions:

Aquesta masia es troba propera al nucli urbà, al camí que porta al santuari de Falgars, envoltada pels camps de la pròpia finca i molt a prop de la casa la Cortada.

Història

La casa el Solé, que antigament era coneguda com Portell, és una de les cases que es troben documentades a finals del segle XIV (DD.AA.: DD.AA.: Pedrals, 1998: 82). Des dels inicis la casa estava sota la influència de la parròquia de Sant Julià que depenia del monestir de Sant Llorenç prop Bagà, a la que havia de pagar les primícies i la tercera part del delme. Possiblement fou un dels 10 masos que formaren part de la dotació del monestir de Sant Llorenç prop Bagà al Bisbat d'Urgell el 983, tal i com consta a l'acta de consagració de la catedral de La Seu d'Urgell (Baraut, 1978). Es tracta per tant, d'una de les cases antigues del terme tot i que no conserva elements antics ja que ha estat habitada sempre i ha anat patint modificacions al llarg de la història. Al fogatge de 1553 surt una persona anomenada Portell i que atribuïm a aquesta casa ja que encara es conserva el cognom. A partir de 1722 el domini sobre el poble passà de Sant Llorenç als hospitalers, ja que en els seus censos hi consten 12 masos durant algun temps, entre ells el Solé. El 1747 passa a ser administrat de nou per la comunitat benedictina de Lleida, com consta al seu capbreu on es recullen 30 cases (DD.AA.: DD.AA.: Pedrals, 1998: 83-84). El 1775, Joan Portell i Casals era regidor de Cerdanyola, essent batlle Antoni Casals (Baronies, 1930: 205). La casa surt esmentada el 1856 al "Registro de las casas de campo de cada distrito y de los aforados de guerra". Tal i com consta a una inscripció sobre la porta principal: C.P.J.F ANY 1962 C. PURTELL, la casa va ser rehabilitada el 1962.

Bibliografia

- BARAUT, C. (1978) Les actes de consagracions d'esglésies del Bisbat d'Urgell (segles IX-XII). "Urgellia" n° 1, La Seu d'Urgell.
- DD.AA. (1998) Sant Julià de Cerdanyola. Municipi de sempre. Municipi recuperat. Ajuntament de Sant Julià de Cerdanyola.
- "Registro de las casas de campo de cada distrito y de los aforados de guerra" Libro 63, 1856. Arxiu Comarcal de Berga.
- SERRA I VILARO, J. (1930-1950) Baronies de Pinós i Mataplana. Llibre III: Esglésies i vida eclesiàstica. Reproducció facsímil de 1989. Centre d'Estudis Baganesos.
- SERRAIMA MILIAN, Lupe (2013) Pla Especial de Catàleg de Masies, cases Rurals i altres edificacions.

